

8.2.2021

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje nyilatkozatát követően

benyújtva az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

a mianmari helyzetről
(2021/2540(RSP))

Heidi Hautala, Francisco Guerreiro, Rosa D'Amato, Monika Vana, Bronis Ropé, Mounir Satouri, Saskia Bricmont, Ernest Urtasun, Hannah Neumann, Sara Matthieu, Jordi Solé, Alviina Alametsä, Niklas Nienaa
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a mianmari helyzetről
(2021/2540(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Mianmarról és a rohindzsák helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2016. július 7-i¹, a 2016. december 15-i², a 2017. szeptember 14-i³, a 2018. június 14-i⁴, a 2018. szeptember 13-i⁵ és a 2019. szeptember 19-i⁶ állásfoglalására,
- tekintettel a Tanács Mianmarról/Burmáról szóló 2018. február 26-i és 2018. december 10-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanácsnak a Mianmarral szembeni jelenlegi korlátozó intézkedések további tizenkét hónappal történő megújításáról szóló, 2020. április 23-i határozatára,
- tekintettel az Európai Unió és Mianmar közötti, 2020. október 14-én videokonferencián tartott hatodik emberi jogi párbeszédre,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2021. február 1-i nyilatkozatára, valamint a G7-ek külügyminisztereinek a mianmari helyzetről szóló, 2021. február 3-i nyilatkozatára;
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a konfliktusok során előforduló szexuális erőszakról szóló, a Biztonsági Tanács által közzétett 2018. március 23-i jelentésére (S/2018/250),
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (ENSZ EJT) a Mianmarral foglalkozó független nemzetközi tényfeltáró misszió (UNIFFM) részletes megállapításairól szóló 2018. augusztus 8-i jelentésére (A/HRC/42/50), az ENSZ EJT-nek a rohindzsák muzulmánok és más kisebbségek emberi jogi helyzetéről szóló, 2018. október 3-i határozatára (A/HR/RES/39/2), az ENSZ EJT-nek a mianmari katonai erők gazdasági érdekeiről szóló, 2019. augusztus 5-i jelentésére (A/HRC/42/CRP.3), az ENSZ EJT-nek az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusáról szóló, 2019. augusztus 7-i jelentésére (A/HRC/42/66), valamint az ENSZ EJT-nek a rohindzsák muzulmánok és más kisebbségek emberi jogi helyzetéről szóló, 2020. szeptember 3-i jelentésére (A/HRC/45/5),
- tekintettel a Mianmarban tapasztalható szexuális és nemi alapú erőszakról és az etnikai konfliktusok nemi szempontú hatásáról szóló, 2019. augusztus 22-i az UNIFFM-jelentésre (A/HRC/42/CRP.4),

¹ HL C 101., 2018.3.16., 134. o.

² HL C 238., 2018.7.6., 112. o.

³ HL C 337., 2018.9.20., 109. o.

⁴ HL C 28., 2018.1.27., 80. o.

⁵ HL C 433., 2019.12.23., 124. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0018.

- tekintettel az emberi jogok mianmari helyzetével foglalkozó különleges előadó, az Emberi Jogi Főbiztos Hivatala és az ILO felügyeleti mechanizmusa által készített jelentésekre,
 - tekintettel a tanácsadó bizottság Rakhajn államról szóló végleges jelentésére és ajánlására (Annan-jelentés),
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság III. Tárgyalás-előkészítő Kollégiumának a Római Statútum 15. cikke alapján hozott, a Bangladesi Népi Köztársaságban/a Mianmari Államszövetség Köztársaságában kialakult helyzettel kapcsolatos nyomozás engedélyezéséről szóló, 2019. november 14-i határozatára,
 - tekintettel a Nemzetközi Bíróságnak a Nemzetközi Bíróságnak a népirtás büntetnének megelőzéséről és büntetéséről szóló ENSZ-egyezmény Gambiai Köztársaság általi alkalmazása ügyében (Gambia kontra Mianmar ügy) hozandó ideiglenes intézkedések iránti, a Gambiai Köztársaság által benyújtott kérelemre vonatkozó végzésére,
 - tekintettel az 1949. évi genfi egyezményre és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
 - tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,
 - tekintettel a népirtás büntetnének megelőzéséről és büntetéséről szóló 1948. évi ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a mianmari legitim polgári kormány elleni puccs során a mianmari fegyveres erők – más néven Tatmadaw – politikai vezetőket és civil társadalmi aktivistákat tartóztattak le, közöttük Aung Szan Szú Csi államminisztert és Vin Mjint államelnököt is; mivel a hadsereg egyéves szükségállapotot jelentett be; mivel az alkotmány értelmében egyedül Mianmar elnöke, azaz Vin Mjint rendelkezik felhatalmazással szükségállapotot elrendelésére;
- B. mivel a mianmari nép jogai, többek között a véleménynyilvánítás, a tájékozódás, a gyülekezés és az egyesülés szabadsága tovább korlátozódtak; mivel a tiltakozások jogellenes felosztatására erőszakot alkalmaztak; mivel továbbra is sor kerül tiltakozásokra és polgári engedetlenségi kampányok zajlanak; mivel az ország nagy területein szükségtelenül és aránytalanul korlátozott az internethez és a telefonvonalakhoz való hozzáférés, ami akadályozza az információáramlást és a médiaszolgáltatások működését, és sérti az emberek politikai véleménynyilvánítási képességéhez való jogát; mivel e tekintetben az internetszolgáltatóknak az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel összhangban kötelességük megakadályozni a tevékenységeikhez kapcsolódóan az emberi jogokat érő káros hatásokat;
- C. mivel a mianmari megválasztott parlament első ülészakát 2021 februárjának első hetében kellett volna megtartani; mivel nincs bizonyíték arra, hogy a 2020. novemberi

parlamentari választások során rendszerszintű választási csalás történt volna; mivel becslések szerint a konfliktus sújtotta területeken élő etnikai kisebbségekhez tartozó 1,5 millió – zömmel rohindzsa – szavazó nem vehetett részt a választásokon; mivel a mianmari állampolgársági törvény a rohindzsákat a „nemzethez nem tartozó” vagy a „külföldi lakos” kategóriába sorolja, megfosztva őket állampolgárságuktól;

- D. mivel az egészségügyi válság Mianmart is a világ többi részéhez hasonlóan sújtja, eddig több mint 140 000 a Covid19-megbetegedések száma; mivel Mianmar jelenlegi egészségügyi rendszerét a katonai rezsim éveken át elhanyagolta, ezért fejletlen, és nagymértékben függ többoldalú intézményektől származó külső finanszírozástól; mivel az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek különösen kiszolgáltatottak a világjárványnak; mivel a polgári kormányzat által az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült embereknek nyújtott egészségügyi segítség nem elegendő, többek között nem terjed ki Covid19-tesztelésre sem;
- E. mivel 2017 augusztusa óta több mint 740 000 rohindzsa menekült a szomszédos Bangladesbe, ahol biztonságban, de egészségtelen körülmények között élnek, és a túlszűfolt menekülttáborokban számos fenyegetéssel kell szembenézniük; mivel a Bangladesbe távozott rohindzsa menekültek száma már meghaladta az egymilliót; mivel mianmari fegyveres csoportok a rohindzsákat meggyilkolják, megerősöklják és megkínözzák, valamint falvaikat leégetik Rakhajn államban, folyamatosan szétrombolva a rohindzsa közösség szociális életét és rettegésben tartva a lakosságot;
- F. mivel becslések szerint mintegy 600 000 rohindzsa maradt Rakhajn államban, ahol továbbra is diszkriminatív politikákat és gyakorlatokat alkalmaznak velük szemben, rendszeresen megsértik alapvető jogaikat, önkényesen letartóztatják és túlszűfolt táborokban tartják fogva őket, akadályozzák mozgásszabadságukat, valamint szigorúan korlátozzák az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésüket;
- G. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság III. Tárgyalás-előkészítő Kollégiuma 2019. november 14-én úgy határozott, hogy engedélyezi a rohindzsák Mianmarból Bangladesbe történő kitoloncolásának bűncselekményként történő kivizsgálását; mivel az UNIFFM 2019. szeptember 16-i legutóbbi jelentése szerint a mianmari kormány fellépései a Rakhajn államban maradt rohindzsák elleni átfogó és módszeres támadás folytatását képezik, ami kimeríti az „üldözés és más, emberiesség elleni bűncselekmény” fogalmát;
- H. mivel a Nemzetközi Bíróság 2020. január 23-án a fajirtásról szóló ENSZ-egyezmény Gambia kontra Mianmar ügyben történő alkalmazása kapcsán ideiglenes intézkedéseket elrendelő végzést bocsátott ki; mivel a Nemzetközi Bíróság előtt a mianmari kormány (amelynek védelmét Aung Szan Szú Csi vezette) a népirtásra vonatkozó állításokat félrevezetőnek és a helyzetről hiányos tényállást mutatónak nevezte; mivel a mianmari kormány néhány elnöki irányelv formájában korlátozott intézkedéseket tett az emberi jogok megsértése elleni küzdelem érdekében; mivel a kormánynak még módosítania kell vagy hatályon kívül kell helyeznie a rohindzsákkal szembeni hátrányos megkülönböztetést megkönnyítő kulcsfontosságú törvényeket, közöttük az 1982-es állampolgársági törvényt is;
- I. mivel a Parlament számos alkalommal elítélte az emberi jogok megsértését, valamint a

rohindzsa lakosság elleni rendszeres és széles körű támadásokat; mivel a mianmari hatóságok nem hajlandók komolyan kivizsgálni a rohindzsák emberi jogainak megsértését és felelősségre vonni az elkövetőket; mivel a rohindzsák elleni támadásokat felügyelő legmagasabb rangú katonai személyiségek továbbra posztjukon maradnak; mivel a hatóságok nem hajlandók együttműködni az ENSZ mechanizmusaival; mivel a büntetlenség mély gyökereket vert Mianmar politikai és jogi rendszerében; mivel a mianmari hatóságok által létrehozott ad hoc vizsgálóbizottságok és testületek egyike sem felel meg a pártatlan, független, hatékony és alapos emberi jogi vizsgálat normáinak;

1. határozottan elítéli a mianmari fegyveres erők által a polgári kormány ellen végrehajtott puccsot, amely megkísérli megtörni a mianmari nép demokrácia iránti erős kötődését;
2. nyomatékosan felszólítja a mianmari fegyveres erőket, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássonak szabadon minden letartóztatott politikai vezetőt és civil társadalmi aktivistát; felszólít a törvénytelen szükségállapot azonnali feloldására, az országban tapasztalható büntetlenség megszüntetésére, a polgári kormány helyreállítására, a demokratikus folyamatok visszaállítására, valamint a parlament mielőbbi megnyitására, az alkotmányban foglalt rendelkezéseknek megfelelően biztosítva valamennyi megválasztott képviselő beiktatását;
3. aggodalmának ad hangot a jelenlegi mianmari alkotmány miatt, amelyet a hadsereg kényszerített a mianmari népre olyan eljárással, amely nem tisztességes, nem szabad, nem tükrözi a nép akaratát és érdekeit, és törvénytelenül biztosít kivételes és indokolatlan katonai hatásköröket, rögzíti például a parlamenti helyek arányát, állandó kormányzati ellenőrzés alá von bizonyos minisztériumokat, valamint jogot biztosít az alkotmányos változások megakadályozásához; sürgeti a mianmari hadsereget és a Vin Mjint elnök alatt jogszerűen megválasztott mianmari kormányt, hogy a tényleges demokráciának és a Mianmarban élő összes nép jólétének biztosítása érdekében kezdeményezze új alkotmány szabad és tisztességes eljárással történő kidolgozását és végrehajtását, szavatolva különösen valamennyi mianmari etnikai csoport, köztük a rohindzsák elismerését és képviseletét, és mindenki számára biztonságot, szabadságot, harmóniát és békét garantálva;
4. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a mianmari nép nem csupán humanitárius válsaggal néz szembe – amelynek során folyamatosan megsértik az emberi jogokat, különösen a kisebbségek, például a rohindzsák jogait –, és emellett a Covid19-járvány terjedéséből fakadó egészségügyi válsaggal is, hanem politikai és demokratikus válsaggal is;
5. felszólítja az EU mianmari küldöttségét és a tagállamok nagykövetségeit, hogy szorosan kövessék nyomon a mianmari emberi jogi és egészségügyi helyzetet, valamint a jelenleg letartóztatás alatt álló politikai vezetők és civil társadalmi aktivisták ügyeit; kéri az EU diplomáciai képviselőit, hogy támogassák és ha tehetik, részesítsék védelemben az üldöztetés veszélyének kitétt személyeket, többek között biztonságos menedéket adva nekik a nagykövetségeken, valamint megkönnyítve számukra menedékjog vagy ideiglenes menedék megszerzését; elvárja, hogy vészhelyzetben az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) vállaljon vezető szerepet a mianmari népnek juttatandó nemzetközi humanitárius és egészségügyi segítség összehangolásában;

6. véleménye szerint szükség esetén az ASEAN a nemzetközi közösség által Mianmarnak nyújtott támogatás egyik csatornájaként szolgálhat, miként ez a Nargis ciklon 2008-as pusztítását követően megtörtént; ösztönzi továbbá az ASEAN-t, hogy a jelenlegi mianmari válságban vállalja az aktív közvetítő szerepét; úgy véli, hogy a választási megfigyelő missziók hatékony eszközt jelenthetnek az ASEAN számára a demokratikus rend megszilárdításához az ASEAN tagországokban, mert növelik a választási folyamatok legitimitását;
7. üdvözli, hogy a Tanács 2020-ben határozatot hozott a Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések hatályának további tizenkét hónappal, 2021. április 30-ig történő meghosszabbításáról, valamint módosította a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékét; sürgeti a Tanácsot, hogy a korlátozó intézkedések jelenlegi rendszerét módosítva építse be a demokrácia megsértésének szankcionálását, és a célzott szankciókat terjessze ki a mianmari hadsereg teljes vezérkarára, többek között Min Aung Hlaing tábornok és helyettese, Szo Vin személyére, valamint az államcsínyben részt vevő valamennyi személyre; sürgeti továbbá a Tanácsot, hogy a korlátozó intézkedések jelenlegi rendszerét módosítva építse be a társaságok listára történő felvételének lehetőségét, és terjessze ki a célzott szankciókat a mianmari hadsereg és tagjai hatalmas, a katonaság bevételeit biztosító gazdasági részesedéseire; ösztönzi az EU-t, hogy e tekintetben mozdítson elő nemzetközi koordinációt és többoldalú fellépést;
8. emlékeztet arra, hogy Mianmart 1997 és 2013 között felfüggesztették a „Fegyver kivételével mindent” (EBA) programból, 2013 óta azonban az ország a demokratikus folyamatok megindulása alapján ismét az EBA kedvezményezettje; hangsúlyozza, hogy a fokozott kötelezettségvállalási folyamat már 2018-ban elindult, a hangsúlyt elsősorban az emberi jogi egyezmények és a munkavállalói jogok tiszteletben tartására helyezve; hangsúlyozza, hogy az államcsíny a demokratizálódási folyamattal szemben az államot privilegizálja, ami aláássa az EBA-kedvezmények megadásának feltételeit; sürgeti a Bizottságot, hogy az általános preferenciarendszerről szóló rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján haladéktalanul indítson vizsgálatot azzal a céllal, hogy felfüggeszse azokat a kereskedelmi kedvezményeket, amelyeket Mianmar, és különösen a katonai vezetés tagjainak vállalatai élveznek bizonyos ágazatokban, valamint tájékoztassa megfelelően a Parlamentet a meghozandó intézkedésekről;
9. üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2019. augusztus 5-i, A/HRC/42/CRP.3 sz. jelentését, amely feltárja, hogy a mianmari hadsereggel és érdekeltségi köreivel kapcsolatban álló vállalatok, a Myanmar Economic Holdings Limited (MEHL) és a Myanmar Economic Corporation (MEC) leányvállalataikkal együtt táplálják a Tatmadaw pénzügyi hátterét; kéri ezzel összefüggésben az EU-t és tagállamait, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának következő ülésén mozdítsák elő a katonai puccshoz kapcsolódó jogsértések és kockázatok kivizsgálására vonatkozó határozat elfogadását, valamint kéri az Emberi Jogi Főbiztos Hivatalát, hogy állítson össze adatbázist azokról az üzleti vállalkozásokról, amelyek hozzájárulnak a mianmari hadsereggel és érdekeltségi köreivel kötött üzleti szerződéseikhez, illetve gazdasági hasznot húznak abból;
10. üdvözli, hogy a Bizottság 2021. évi munkaprogramja az emberi jogok és a környezetvédelem területén az ellátási láncban alkalmazandó kellő gondosságra

vonatkozó jogszabályra irányuló jogalkotási kezdeményezést tartalmaz; úgy véli, hogy a vállalatok ellátási láncában a kényszermunkával és az emberi jogok más megsértéseivel kapcsolatban tapasztalt problémákat hatékony módon kezelni kell, ezért e jogszabályoknak magukban kell foglalniuk a szóban forgó áruk uniós piacon történő forgalomba hozatalának tilalmát is; nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb bocsásson ki tájékoztató anyagokat az uniós székhelyű vállalkozások számára, figyelmeztetve őket a mianmari hadsereggel folytatott üzleti tevékenység emberi jogi, a jó hírnévvel kapcsolatos és jogi kockázataira, valamint támogatva az uniós székhelyű vállalkozásokat abban, hogy gazdasági kapcsolatokat alakítsanak ki és fejlesszenek civil magánszervezetek tulajdonában lévő társaságokkal; nyomatékosan felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy uniós forrás ne járulhasson hozzá mianmari katonai műveletekhez és ne gyarapíthassa a katonaság vagyonát, miként az történt például az ázsiai régiót célzó, 2020-ra vonatkozó éves cselekvési program finanszírozásáról szóló bizottsági végrehajtási határozat esetében, amely lehetővé tette a mianmari kormány számára, hogy a Rakhajn államban kialakult válságot az uniós humanitárius segítségnyújtással, áttelepítéssel és fejlesztéssel foglalkozó uniós vállalkozáson (UEHRD) keresztül kezelje, és ezáltal gazdasági előnyökben részesítse a katonaságot;

11. nyomatékosan kéri az uniós székhelyű vállalkozásokat, hogy végezzenek alapos emberi jogi átvilágítást, és biztosítsák, hogy ne legyenek kapcsolataik sem a mianmari biztonsági erőkkel, sem pedig azok egyes tagjaival vagy a tulajdonukban lévő vagy általuk ellenőrzött szervezetekkel, és ne járuljanak hozzá sem közvetlenül, sem közvetve a hadsereg demokráciával és emberi jogokkal szembeni kemény fellépéséhez; felszólítja az uniós székhelyű vállalkozásokat – az anyavállalatokat és leányvállalataikat egyaránt –, hogy sürgősen vizsgálják felül mianmari üzleti viszonyaikat, és függesszék fel minden kapcsolatukat a katonasággal; felszólítja az uniós székhelyű vállalkozásokat, hogy hozzák nyilvánosságra a mianmari értékláncuk során közreműködő leányvállalatokra, beszállítókra és üzleti partnerekre vonatkozó valamennyi lényeges információt, beleértve a neveket, címeket és tulajdonviszonyokat is; üdvözli e tekintetben a Kirin Holdings Company Limited 2021. február 5-i bejelentését, amely szerint megszüntetik a jelenlegi közös vállalkozási partnerséget a Myanmar Economic Holdings Public Company Limiteddel;
12. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy mozdítsanak elő nemzetközi konszenzust annak megakadályozása érdekében, hogy Mianmar illegálisan engedély nélküli árukat exportáljon a hadsereg hasznára, valamint vessenek véget illegális áruk termelésének, különösen természeti erőforrások – például fa – illegális kitermelésének;
13. felszólítja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül és lehetőség szerint módosítsa a Mianmarral szembeni uniós fegyverembargót annak biztosítása érdekében, hogy az embargó hatálya kiterjedjen minden olyan kettős felhasználású termékekre és felszerelésre (köztük megfigyelő berendezésekre) is, amelyeket a katonaság a jogok és az eltérő vélemények elleni fellépése során felhasználhat;
14. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet annak elérésében, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa egységesen elítélje a mianmari katonai puccsot, és felszólítja a Kínai Népköztársaságot, hogy ne blokkolja tovább ennek megvalósulását; sürgeti az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy fogadjon el célzott egyedi szankciókat,

többek között utazási tilalmat és a vagyoni eszközök befagyasztását a nemzetközi jog értelmében a puccs és súlyos bűncselekmények felelőseinek tekinthető személyekkel szemben, valamint vezessen be átfogó fegyverembargót Mianmarral szemben, és szüntesse meg minden fegyver és kettős felhasználású termék, lőszer és egyéb katonai és biztonsági felszerelés közvetlen és közvetett szállítását, eladását vagy átadását (valamint átmenő forgalmát és átrakodását is), továbbá ne biztosítson sem képzést, sem más katonai vagy biztonsági támogatást;

15. üdvözli a Nemzetközi Büntetőbíróság határozatát, amely felhatalmazást ad a rohindzsa nép Mianmarból Bangladesbe történő kitoloncolásának kivizsgálására; ismételten felszólítja Mianmart, hogy csatlakozzon a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumához; felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a mianmari helyzetet utalja a Nemzetközi Büntetőbíróság elé (a rohindzsákkal szemben elkövetett és e bíróság hatáskörébe tartozó minden bűncselekményt is ideértve), vagy pedig hozzon létre eseti nemzetközi büntetőbíróságot; ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Biztonsági Tanácsában annak elérésében, hogy a mianmari helyzet a Nemzetközi Büntetőbíróság elé kerüljön; üdvözli továbbá a Nemzetközi Bíróságnak a népirtás büntetének megelőzéséről és büntetéséről szóló ENSZ-egyezmény Gambiai Köztársaság általi alkalmazása ügyében (Gambia kontra Mianmar ügy) hozandó ideiglenes intézkedésekre vonatkozó első végzését;
16. határozottan üdvözli, hogy az EU vezető szerepet játszott az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusának létrehozásában, amelynek célja a Mianmarban 2011 óta elkövetett, rendkívül súlyos nemzetközi bűncselekményekkel és erőszaktevekkel kapcsolatos bizonyítékok összegyűjtése, megerősítése, megőrzése és elemzése; sürgeti Mianmart, hogy működjön együtt az elszámoltathatóság biztosítására irányuló nemzetközi erőfeszítésekkel, többek között végre korlátozás nélkül belépést biztosítva az országba az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusa (IIMM) számára; felszólítja az EU-t, az uniós tagállamokat és a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy a Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmus megfelelő – többek között pénzügyi – támogatással rendelkezzen megbízatásának teljesítéséhez;
17. riasztónak tartja az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának legfrissebb, 2020. szeptember 3-i A/HRC/45/5. számú jelentését, amely a rohindzsák és más kisebbségek emberi jogainak Mianmar számos régiójában elkövetett folyamatos és súlyos megsértéséről számol be; sürgeti a mianmari kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket ezen emberi jogi jogsértések – többek között szexuális és nemi alapú erőszak – azonnali felszámolása érdekében;
18. ragaszkodik ahhoz, hogy a mianmari hatóságok az ENSZ felügyelete mellett biztosítsák a rohindzsa nép biztonságos, rendezett és jogszerű visszatérését, mihamar a visszatérés feltételei teljesülnek; megerősíti a visszaküldés tilalmának elvét, és ismételten határozottan kifejezésre juttatja, hogy egyetlen menekültet sem szabad kényszeríteni a Mianmarba való visszatérésre; sürgeti a mianmari kormányt, hogy haladéktalanul és maradéktalanul hajtsa végre a Rakhajn Tanácsadó Bizottság ajánlásait és a Nemzetközi Bíróság végzését, és a lehető legrövidebb időn belül nevezzen ki végrehajtó szervet; bátorítja az EU-t, az ENSZ-t és a többi nemzetközi szereplőt, hogy támogassák e folyamatot;

19. ösztönzi Mianmart, hogy írja alá és erősítse meg a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát; ösztönzi továbbá, hogy Mianmar erősítse meg az általa még nem megerősített négy alapvető ILO-egyezményt, nevezetesen az 1949. évi (98. sz.) szervezkedési és kollektív tárgyalási jogról szóló egyezményt, az egyenlő díjazásról szóló 1951. évi egyezményt (100. sz.), a kényszermunka felszámolásáról szóló 1957. évi egyezményt (105. sz.) és a hátrányos megkülönböztetésről (foglalkoztatás és foglalkozás) szóló 1958. évi egyezményt (111. sz.); felszólítja Mianmart, hogy sürgősen tegyen eleget az ILO felügyeleti mechanizmusa által immár hosszú évek óta többször megismételt felszólításoknak, különösen a kényszermunka és a gyermekmunka, valamint az egyesülés szabadsága ügyeiben;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Mianmar törvényes kormányának és parlamentjének, Vin Mjint mianmari elnöknek, Aung Szan Szú Csi államminiszternek, Mianmar Tatmadawjának, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseelőjének, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ASEAN főtitkárának, az ASEAN emberi jogokkal foglalkozó kormányközi bizottságának, az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.